

Korszerűsített műhelyek az autóklubban

Az egy hónappal ezelőtti összesítés szerint 7 ezer 232 tagja volt a Magyar Autóklub nevében ugyan szegedi, működési körét illetően azonban Csongrád megyei szervezetének, s taglétszámának folyamatos növekedése azt jelzi, hogy az év végére a 4-5. legnépesebb klubszervezetre fejlődhet. Tízmillió forintot meghaladó költségvetésével azonban máris az első helyre került a megyei szervezetek nem hivatalos versenyében. A Csongrád megyei klubtagok észre is vehették az anyagi gyarapodást; aki mostanában járt a szegedi Kossuth Lajos sugárúti székházban és műszaki állomáson, jó néhány változást tapasztalhatott.

A beruházások még 1978 végén indultak, amikor a korrózióvédő állomás kialakítására megtették az előkészületeket. Epp egy évvel ezelőtt — akkor még egy műszakban — meg is kezdődött a gépkocsik alváz- és üregvédelme a Dinitrol-technológiával. A tapasztalatok hamar megmutatták — általánossá vált a háromhónapos előjegyzés —, hogy érdemes két műszakos szolgáltatásra áttérni, így jelenleg naponta 7-8 személyautó korrózióvédelmére van lehetőség, s a várakozási-előjegyzési idő is lecsökkent 5-6 hétre. S min az autóklub társadalmi vezetőségének legutóbbi ülésén megtudtuk: alig-alig volt eddig garanciális panasz, s az esetek többségében bebizonyosodott, nem követtek el az

állomás dolgozói technológiai hibát. A 3,2 millió forintos Dinitrol-állomás elkészültével egy időben felújították az elektromos hálózatot is, s a régi, rosszul záródó műhelykapukat is cserélték. A javítóműhelyeket átalakították, a gyorsjavításokra, a futómű-beállításra várakozó autók már nem zavarják egymást. A városi tanács hatszázezer forint értékű támogatásával a műszaki állomás és az Izabella-híd közötti szabad területen parkolóudvart alakítottak ki, ahol a műhelyből kiálló autók, a klubba érkező ügyfelek járművei és a műszaki vizsgán már túljutott személygépkocsik kényelmesen elférnek.

Az autóklub — mely most

Somogyi Károlyné felvétele

A vizsgán vagy javításon túljutott autók a műhelycsarnok hátsó kijáratánál, a parkolóudvarban várják gazdáikat

már csak nevében autós szervezet, hiszen motorosok is szép számmal részesülnek a szolgáltatásokból — oktatással is foglalkozik, ezért határozott úgy az elnökség, hogy Szegeden korszerű oktatótermet alakítsanak ki, s Hőmezővásárhelyen — az ottani városi tanácstól kapott telken — műszaki bázis építéséhez fognak hozzá. S mivel jelenleg a klub tíz oktatókocsijából három megérett a cserére, s naponta 14 órát kellene futniuk a T-betűs Skodáknak ahhoz, hogy minden igényt kielégíthessenek, ezért kísérletképp a jelentkező tanulók saját kocsijukkal is vezethetnek majd, persze szak-képzett oktatók felügyeletevel.

P. K.

Egységet az értelmezésben és a végrehajtásban

Pártunk XII. kongresszusa kidolgozta és határozataiban rögzítette a párt tevékenységének fő irányát az elkövetkező öt esztendőre. Napjainkban párt-szervezeteink fontos feladata a kongresszus valamennyi dokumentumának alapos tanulmányozása, a határozatok végrehajtásának megszervezése a saját területükön. Ez a munka lényegében valamennyi szinten elkezdődött. Az országgyűlési képviselő- és tanácsügyi választások előkészítésére irányuló politikai kampányban megfelelő helyet kapott a kongresszus állásfoglalásainak tudatosítása, összefüggéseinek magyarázata. A propaganda- és a vezetőképző tanfolyamok, a pártoktatás témái kiegészülnek a kongresszus anyagával. A sajtó pedig már eddig is több olyan, figyelemre méltó írást jelentetett meg, amely hasznosan segíti az egyes témák átfogó megismerését, illetve értelmezését. Fontos lépésnek kell tartani azt is, hogy nagyon sok területen éppen az alapszervezetek kezdeményezésére a pártcsoportokban vagy a kommunistaik kisebb közösségében elkezdődött a kongresszusi anyagok csoportos tanulmányozása, konzultációs jelleggel.

A párt XII. kongresszusa a politikai munka fejlesztésének alapvető területeként a végrehajtás javítását jelölte meg. Ennek viszont lényeges feltétele, hogy a párt tagsága, aktivistái, nem utolsósorban pedig az egész társadalom világosan értesse, egységesen értelmezze azokat az állásfoglalásokat, amelyek az ország nyilvánossága előtt alkotó és felelősségteljes vitákban alakultak ki. Az anyagok feldolgozása erősítse tovább a szocialista nemzeti egységet, társadalmunk szocialista vonásait, járuljon hozzá a felelősségteljes munkavégzésnek, a munka becsületének növeléséhez, a közösségi szellem erősítéséhez, a szocialista hazafiság és a proletár internacionalizmus elmélyítéséhez.

Régi tapasztalat, hogy olyan esetben, amikor egy átfogó és hosszabb időszakra szóló program megvalósításán több szerv és szervezet dolgozik, felmerülhetnek egyidejűségek, átfedések. Ezért alapvető igény, hogy a párt-, állami és társadalmi szervek a kongresszusi határozatok feldolgozásával és végrehajtásával összefüggő ideológiai, politikai, agitációs-propaganda és szervezőmunkában teremtsenek összhangot. Lehetőleg kerüljék el, hogy a párttagok, az aktivisták más-más fórumokon az anyagok többszöri feldolgozására kényszerüljenek. Másrészt pedig hangsúlyozni kell, hogy a kongresszusi anyagok feldolgozását, a velük kapcsolatos politikai munkát nem lehet szakaszokra bontani. Vagyis azt mondani, hogy „eddig tart a tanulmányozás, az értelmezés, és innen kezdődik a konkrét végrehajtás”.

A határozatok konkrét végrehajtására a megyei pártbizottságokig bezárólag ötéves feladattervek készülnek. Erre az alsóbb szintű pártbizottságok és a párt-szervezetek nincsenek kötelezve. Egyidejűleg az átfedések miatt megszűnnek az „éves cselekvési programok”. Ezentúl a felsőbb szervek határozataiból eredő, valamint a gazdasági munkával összefüggő éves helyi feladatokat a párt-szervezetek az eddig szokásos munkaterveikben határozzák meg.

Egyértelmű tehát, hogy a gazdaság területén kifejtett politikai munka nem csök-

kenhet, sőt, mai helyzetünkben tartalmában, módszerében, hatékonyságában minden szinten fejleszteni kell azt. Csupán arról van szó, hogy egy és ugyanazon feladat ne legyenek ismétlődően megtervezve a különböző elnevezést viselő tervekben.

E feladatok kidolgozásával összefüggésben — éppen a kongresszus ide vonatkozó állásfoglalásával összhangban — fontos követelmények jelentkeznek.

Párt-szervezeteink akkor járnak el helyesen, ha a tervezésben és a munkában egyaránt elkerülik a már korábban feldolgozott témák újraértelmezését és széles körű vizsgálatokat csak a legszükségesebb esetekben kezdeményeznek. A sokszor felesleges elemzőmunka helyett ajánlatos nagyobb figyelmet fordítani viszont a határozatok végrehajtását biztosító helyi intézkedések megjelölésére. Most nem arra van szükség, hogy párt-szervezeteink újabb általános jellegű határozatokkal „fejeljék” meg a kongresszus, vagy netán saját párt-értekezletük, a taggyűlések állásfoglalásait. A jó végrehajtás alapja, ha minden párt-szervezet a maga szintjén konkrétan és nem általában jelöli meg a tennivalókat.

A párt központi vezető szervének a feldolgozással kapcsolatos határozata felhívja a figyelmet arra, hogy a végrehajtás szakaszában hatályosnak kell tekinteni azokat a korábbi központi bizottsági, politikai bizottsági, titkársági állásfoglalásokat, melyek a kongresszus határozataihoz kapcsolódnak, s ha szükséges, ezzel összhangban módosítani kell azokat.

A pártmunka valamennyi területén ezt az eljárást célszerű alkalmazni. Végeredményben tehát most, amikor a párt-szervezeteink a kongresszusi határozatok helyi megvalósításán fáradoznak, a módszert tekintve akkor járnak el helyesen, ha mindenekelőtt áttekintik saját korábbi állásfoglalásaikat és elbírálják, hogy közülük a kongresszusi határozat alapján melyek szorulan kiegészítésre, vagy netán melyek azok, amelyek hatályon kívül kell helyezni. Ezt — csak úgy, mint minden más feladatot — úgy tudják megvalósítani, ha az irányító párt-szervek szoros együtt dolgoznak az alapszervezetekkel.

A kongresszus után itt az alkalom, hogy irányító párt-szerveink érvényesítsék a határozat arra vonatkozó kitételét, hogy adjanak több és érdemibb segítséget a pártmunka élvonalában dolgozó alapszervezeteknek. Ez a segítség a többirányú és folyamatos természetű. Szükséges megfelelő tanácsokat adniuk abban például, hogy saját célkitűzéseikkel összhangban, az alapszervezet jellegének megfelelően mely kérdések igényelnek figyelmet. Ugyancsak az irányító szervek fontos feladata a segítő- és ellenőrzőmunka azon elemeinek kimunkálása, melyek biztosítják, javítják a végrehajtás személyi, politikai stb. feltételeit. Munkánk eredményességét nagyban befolyásolja, hogy ez a szoros együttműködés mennyiben valósul meg, nem kevésbé, hogy minden párt-szervezet következetesen, felelősséggel valósítsa meg a kongresszus határozatából azt, ami a feladatkörébe tartozik.

Dr. Látos István,
az MSZMP KB alosztályvezetője

Lakás, ház, telek

Növekedett az ingatlanforgalom

A magánépítők egyre duzzadó tábora időszakonként szinte megrohanja az ingatlanközvetítő irodákat. Telkeket keresnek. Pillanatnyilag a legnépszerűbb a családiház-építés. Tavaly az utolsó negyedévben kezdődött telekvásárlási láz. Belváros és Új-szeged — ezen a két területen szinte nincs olyan magas ár, amit ne fizetnének ki. A Belvárosban ezer forintot is elkerülnék egy négyzetméterért. Ha négyszögöltre átszámítjuk (3,6 a szorzószám) — egyelőre még ez a területi egység jobban ismert —, akkor négyszögölként 4 ezer forintot is le-szurkolnak. De maradjunk a hivatalos számításnál, a négyzetméternél. Néhány típusár: a Hóbiárt basa utcában 960 forintért, Újszegeden a Jobb fasorban 744 forintért, a Bérkert utcában 410 forintért, a Derkovits fasorban 360 forintért, Alsóvárosban a Kántor utcában 480 forintért, Baktóban 155 forintért kelt el négyzetméterenként építési telek. Nagyobb arányú a családi- és társasházépítés Alsóvárosban is. Peremkerületekben még válogatni lehet az építési telkek között.

Gyakoribbak a családiház-vásárlások. Rendkívül magas árakat fizetnek. Kétszobás magánházak övezetétől függően 5-6-700 ezer forintért találtak gazdára. Nem ritka, hogy egymillió forint fölött kínálnak eladásra családi házat. Persze az 1,5-1,8 millió forintos árajánlat — mert ilyen is előfordul — már abszurdumnak tűnik.

Érthető, hogy élénk a romos házak iránti érdeklődés. 1980. január 1-től — rendelet lehetővé teszi — aki romos házat vásárol és három éven belül újat épít helyette, mentesül a tulajdonát ruházási illetéktől. (Igy tizezreket takaríthat meg új otthona megteremtésénél.) Mindenképpen elgondolkoz-

tató, és az illetékes tanácsi szerveknek érdemes odafigyelni, hogy házrészeket adnak-vesznek hatalmas, irrealis és úgy tűnik, fiktív összegekért. Természetesen az olyan városrészekben, ahol egy-két éven belül megkezdődnek a kisajátítások, és akkor a tulajdonosok szép összeget „zsebelnek” be az államtól. Talán elhatározzák azzal a lehetőséggel, hogy egy-két évvel a szanálás előtt elrendelik az elidegenítési tilalmat.

Nemcsak a telkek, magánházak, hanem a lakások cseréje is rendkívül élénk. A lakásügyi rendeletek elősegítik. Nemcsak az egyéni, hanem a társadalomnak is célja, lehetőleg mindenki igénye szerint jusson otthonhoz. Az állam gazdasági lehetőségei korlátozottak, hiszen köztudott, hogy a tanácsok nem rendelkeznek elegendő keresett nagy területű lakás felett. Am a szabadpiacon anyagi áldozattal rövidebb, vagy hosszabb időn belül meg lehet találni az álmotthont. Továbbra is tapasztalható, hogy nagyon kevés OTP-lakást kínálnak eladásra a magánvásárlóknak. A takarékpénztár szintje korlátlanul visszavásárolja az örökösököt, hiszen mindent értékesíteni tudja. A tulajdonosoknak ez a kényelmesebb és jobb megoldás, mert az adásvétel után egy-három évig a lakásban maradhatnak, s a legtöbben ez idő alatt családi házat építenek.

A szövetkezeti, illetve a tanácsi lakások cseréje sokkal több, mint bármikor is volt. Nemcsak a tágasabb otthon, hanem a kislakásokat is keresik. A szövetkezeti lakások általában árulkodnak megfelelően kelnek el. Egy tarjánik 2+2-est 580 ezer forintért, kétszobásat 460 ezer forintért vettek meg. A tanácsi lakásoknál soha nem tapasztalt mértékben magának a „rakérések”. Gyakran előfordul, ha valaki kétszo-

básat háromszobásra cserél, százezer forintot is ráfizet. Fél szoba differenciáért 60-80 ezer forintot is elkerülnék. Másfél szobás és 2+2-es lakás között 140-160 ezer forint volt az értékkülönbség, amit az egyik bérlő fizetett a másiknak. Semmilyen jogszabály nem tiltja ezt a fizetést. De indokolatlanul magas a rákérés. Egy szoba „ára” többszöröse annak az összegnek, amit a tisztelt honpolgár lakáshasználatbavételei díjként az államnak fizet (!). Akárhogy is nézzük, ilyen módon egy-egy állampolgár nagyon szép hasznót könyvelhet el magának. Morálizálással a helyzet nem lehet változtatni. Módosul az állapot, ha az IKV olyan lakásállománnyal rendelkezik, aminek segítségével gyorsítani tudja a cseréket. És már a közeljövőben várható, hogy ez bekövetkezik. Az ingatlanközvetítő iroda több tucat lakást kap a városi tanácstól. A szakemberek számitása szerint az intézményes cserékkel két-három lépcsőben 300 állampolgár jogos lakásigénye is megoldódhat. Az is várható, hogy ezáltal a lakásgazdálkodásban minőségi változás következik be.

Akárhogy is nézem az ingatlanforgalom számsorait, mindenképpen örövendetes, hogy az emberek igényük és pénztárcájuk tartalmától függetlenül maguk oldják meg a lakáskérdést. Így kevesebb a gondja a tanácsoknak. A magánépítés építkezés az állami beruházásokkal együtt biztosítja a város fejlődését. A magánépítkezések aránya biztosan nagyobb lenne, ha bővülne az olcsó állami telekkínálat, de a tanácsok pénzügyi lehetőségei határt szabnak a nagyobb arányú közművesítésnek, így a párcellázásnak. E helyzetben pedig nem csökken a telekár.

Halász Miklós

Tudósok és termelők kapcsolata

Szélesedik és egyre szorosabbá válik a Kertészeti Egyetem kapcsolata a gyakorlatl. Ezt bizonyítja az is, hogy az elmúlt másfél évtizedben több mint tizenöt-szöröse emelkedett az állami gazdaságokkal kötött szerződéses megbízásokból származó bevétel. Lont Györgyné, gazdasági főigazgató az MTI tudományos munkatársának elmondta:

Az egyetem a hatvanas évek közepén kezdte el a szerződéses kapcsolatok kiépítését az állami gazdaságokkal. Az elért eredmény az állandó, és mind hosszabb időre szóló kapcsolatokban nyilvánul meg. A tudósok véleményét, tanácsait mind szélesebb körben igénylik, s ez az egyetem iránt megnyilvánuló bizalmat és elismerést jelenti a felhasználók részéről.

Szakembereik kezdetben főként a szőlőtermesztés korszerűsítésében és a borá-

szati technológia fejlesztésében nyújtottak segítséget az ellenőrzésekben is részt vesznek. Olyan gazdaság is akad, amely növényeket szaporító berendezések fejlesztését reméli a tudósoktól, de olyan is, amely horgász-üzemben megvalósítandó feladatok megoldását várja tőlük. Több gazdálkodó egység alma, őszli- és kaj-teljesítik az egyetem szakértők, amikor új hibridfajták és fajtajelöltek kipróbá-

lásánál segídeknek és fajtalanul elhunyt dr. Horváth Richárd római katolikus templomigazgató, országgyűlési képviselő, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa, és a Hazafias Népfront Országos Tanácsa tagja, az Országos Béketanács

katolikus bizottságának főtitkára. Temetéséről később történi intézkedés. Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa Hazafias Népfront Országos Tanácsa Országos Béketanács Elnöksége

Elhunyt dr. Horváth Richárd

Életének 74. évében váratlanul elhunyt dr. Horváth Richárd római katolikus templomigazgató, országgyűlési képviselő, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa, és a Hazafias Népfront Országos Tanácsa tagja, az Országos Béketanács